ارز

بررسی طرح جدید بانک مرکزی:
«بازار متشکل معاملات ارزی»

بازیگر بازار، بازارساز می‌شود

محمد نجارصادقی: نطفه بازار متشکل ارزی آبان ۱۳۹۷ و درست زمانی که بانک مرکزی توانست با تزریق ارز مداخله‌ای بازار آزاد را کنترل کند، شکل گرفت؛ دستاوردی بزرگ برای عبدالناصر همتی و همکارانش که قیمت دلار را در بازار آزاد ۲۵ درصد کاهش داده بودند. بانک مرکزی با وجود اینکه توانست قیمت ارز را کاهش دهد اما برای این مهم هزینه گزافی با ارز مداخله‌ای پرداخت کرد که شاید سال‌های آتی، مدیران بعدی بانک مرکزی درباره آن صحبت کنند؛ هزینه‌ای که جرقه بازارساز شدن را به جای بازیگر بودن در ذهن کارشناسان اصلی‌ترین نهاد سیاست‌گذاری کشور زد. پیش از این بانک مرکزی بدون اینکه تسلطی روی بازار داشته باشد، در اندازه توان خود زمانی که قیمت ارز از تعادل خارج می‌شد، به عنوان یک بازیگر بزرگ وارد بازار می‌شد که در این شرایط یا ارز خریداری می‌کرد یا ارز به بازار تزریق می‌کرد که کنشگران به ارزی که توسط بانک مرکزی وارد چرخه بازار می‌شد در اصطلاح ارز مداخله‌ای می‌گفتند. این بازیگر بودن برای بانک مرکزی معایبی هم دارد؛ باید توجه داشت کشور در شرایط بحران تامین ارز قرار دارد و این بحران در بخش اسکناس خود را بیشتر نشان می‌دهد. طبق اظهارات حسن روحانی، رئیس‌جمهور در اوایل سال جاری ذخیره ارزی کشور به صفر رسید. این یعنی به دلیل در اختیار نداشتن بازار توسط بانک مرکزی، احتمال به‌وجود آمدن بازیگری قدرتمندتر از بانک مرکزی که بتواند سیاست‌گذار را فلج کند هم وجود دارد. در نهایت ۳۰ آبان ماه همتی خبر ایجاد بازار متشکل ارزی را داد. وی در تشریح این بازار گفت: «در خیابان و کوچه و پس‌کوچه‌ها نمی‌توان بازار را شکل داد و نباید بازار غیرمتشکل داشته باشیم. باید فاصله بین نرخ ارز در سامانه نیما و بازار کم شود، البته باید ببینیم چگونه می‌توانیم این موضوع را عملیاتی کنیم». همتی ادامه داد: «این بازار فرصتی می‌شود برای کسانی که اسکناس ارز و سپس حواله خود را از طریق صرافی‌ها به بازار عرضه کنند و به پلتفرمی تبدیل خواهد شد که بازار ارز متشکل شود». وی با اشاره به جلسات متعدد با حضور کارشناسان و صاحبنظران بازار ارز و سرمایه بویژه بانک‌ها و صرافی‌ها در بانک مرکزی، این را هم گفته بود که «در نهایت، درباره راه‌اندازی بازار معاملات آزاد نقدی و حواله ارز، مبتنی بر سازوکار حراج، با هدف کشف قیمت ارز و تسهیل تأمین نیازهای خدماتی و خرد مردم به جمع‌بندی رسیدیم و این بازار با مشارکت بانک‌ها و صرافی‌های مجاز و نظارت و بازارگردانی بانک مرکزی در آینده نزدیک به‌طور گام به گام و با تمرکز بر معاملات نقدی راه‌اندازی می‌شود». به دنبال این اظهارات شامگاه سه‌شنبه ۱۸ دی‌ماه موضوع بازار متشکل ارزی در شورای پول و اعتبار مطرح شد و به تصویب اعضای این شورا رسید. «بر اساس این مصوبه به منظور ساماندهی و توسعه بازار شفاف، منصفانه و کارا، «بازار متشکل معاملات ارزی» تشکیل می‌شود تا ارزها در آن به‌صورت نقد مطابق مقررات این مصوبه و دیگر مقررات مرتبط با آن در بستر الکترونیکی مورد معامله قرار گیرد». آنطور که پیداست بانک مرکزی به دنبال ایجاد یک سالن حراج ارز (اسکناس) با حضور صرافی‌هاست. در این سالن حراج، صرافی‌ها به عنوان بازیگران اصلی می‌توانند به خرید و فروش بپردازند. افراد عادی مانند مسافران و بازرگانانی هم که زیر یک میلیون یورو احتیاج دارند می‌توانند از همین فرصت استفاده کنند. صرافی‌ها ضمن خرید یا فروش ارز به این افراد خودشان به صورت مستقیم و نه کارگزاری اقدام به فعالیت می‌کنند. از مزایای این بازار این است که بانک مرکزی می‌تواند با رصد فعالان، خلأهای عرضه و تقاضا را کشف کند و این بار به جای یک کنشگر که پس از اتفاق وارد عمل می‌شود، بازار را به مسیری که می‌خواهد هدایت کند. این به معنای این است که بازیگر دیروز در بازار ارز که به صورت اورژانسی وارد بازار می‌شد، به دنبال بازارسازی است. نکته مثبت دیگر این بازار، ثبات است. البته بزرگ‌ترین گم شده امروز اقتصاد ایران ثبات است که همین فقدان باعث شده بیشتر فعالان اقتصادی قید تجارت، تولید و سرمایه‌گذاری را بزنند. امید است با بازارسازی بانک مرکزی شاهد ثبات در بازار ارز باشیم. تنها عیب این بازار آنجاست که بانک مرکزی بخواهد در نقش یک بنگاه مالی فرو رفته و در راستای منافع غیرعمومی حرکت کند که امیدواریم چنین اتفاقی نیفتد. بیان این نکته خالی از لطف نیست که بازارسازی و بازیگری بانک مرکزی هیچ‌گاه به صورت مستقیم نبوده و نخواهد بود و سیاست‌گذار به صورت غیرمستقیم و با عاملیت دیگران این مهم را رقم می‌زند.

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس از اعداد و ارقام بودجه‌ای که نمایندگان آن را نمی‌بینند و نمی‌خوانند

شرکت‌های بی‌حساب و کتاب!

دانش پورشفیعی: مجلسیان هیچ‌گاه ریز بودجه‌ای شرکت‌های دولتی را بررسی نمی‌کنند، نمی‌خوانند و کاری هم به آن ندارند. آنها نمی‌دانند هزینه‌ها و درآمدهای شرکت‌های دولتی چه میزان است. خاص اکنون و امسال هم نیست و نمایندگان همه دوره‌های مجلس اینگونه رفتار کرده‌اند. به گفته محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس، این بررسی نه اینکه امکانپذیر نباشد، بلکه زمان‌بر است و با ساختار بودجه‌ای کشور این مهم امکانپذیر نیست و نمایندگان همان تراز تلفیقی بودجه را مبنا قرار می‌دهند.

بر اساس لایحه بودجه ۱۳۹۸، مجموع بودجه شرکت‌های دولتی در این سال بیش از ۱۲۷۰ هزار میلیارد تومان تعیین شده در حالی که کل بودجه عمومی دولت ۴۷۰ هزار میلیارد تومان است، یعنی بودجه شرکت‌های دولتی حدود ۳ برابر بودجه عمومی دولت است. از سوی دیگر کل بودجه رفاهی که دولت برای مردم هزینه می‌کند حدود ۱۱۳ هزار میلیارد تومان یعنی کمتر از یک‌دهم بودجه شرکت‌های دولتی است. به عنوان نمونه، بودجه شرکت بازرگانی دولتی ایران (با در نظر گرفتن خدمات حمایتی و یارانه‌ای) ۲۷ هزار میلیارد تومان برای سال آینده تعیین شده است.

نزدیک دوسوم بودجه، مربوط به بودجه شرکت‌های دولتی است؛ برخی از این شرکت‌ها نام شرکت بر خود ندارند اما ساختار شرکتی دارند و مانند شرکت‌ها اداره می‌شوند، مانند سازمان هدفمندکردن یارانه‌ها که در مجلس بررسی نمی‌شود. البته جنس این بخش از بودجه از جنس بودجه دستگاه‌ها نیست، زیرا به طور عمده دخل و خرج یکسری مغازه بزرگ دولتی هستند که با پرداخت مالیات و بخشی از سود خود به دولت مدد می‌رسانند و بعضی هم که زیان‌ده هستند از دولت کمک‌زیان می‌گیرند، بنابراین بودجه آنها قابل جمع بستن با بودجه دستگاه‌های دولتی نیست اما این همسنخ نبودن بودجه دستگاه‌های دولت (ادارات) با بودجه مغازه‌های دولت (شرکت‌ها)، دلیل نمی‌شود تا بودجه آنها نیز بررسی نشود. مگر نه اینکه این شرکت‌ها هم متعلق به مردم هستند و مگر نه اینکه بودجه‌ای که مجلس بررسی می‌کند عنوان «بودجه کل کشور» را یدک می‌کشد و نه بودجه دستگاه‌های دولتی و حتی دولت را؟ پس دلیل این عدم بررسی چیست؟ بیایید چند قدم به عقب برگردیم و نقشه هوایی بخش عمومی (هر آنچه خصوصی نیست) را بررسی کنیم. بر این اساس بودجه عمومی مورد بررسی قرار می‌گیرد که از آن می‌توان به بودجه «دولت عمومی» و «دولت مرکزی» یاد کرد. به عنوان نمونه، بودجه شرکت‌های دولتی در پیوست مربوط به مجلس ارائه می‌شود اما هرگز بررسی نمی‌شود یا بودجه مربوط به نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت‌های آنها اساساً در «بودجه کل کشور» وجود ندارد. طبق قانون، این بخش و شرکت‌های مربوط جزو بخش دولتی نیستند اما بودجه شرکت‌های عمومی شامل شرکت‌های مالی عمومی، شرکت‌های غیرمالی عمومی، شرکت‌های سپرده‌پذیر عمومی، بانک مرکزی، بانک‌ها و دیگر موسسات مالی عمومی، صندوق‌های بازنشستگی و فرآیندها و صندوق‌های فرابودجه‌ای هیچ‌گاه بررسی نمی‌شود ولی براساس منطق کشورداری و به دلیل عمومی بودن آنها و به این دلیل که مردم از طریق نمایندگان خود باید در تمام امور از جمله امور عمومی کشور نظارت داشته باشند، مجلس باید در جریان بررسی بودجه کل کشور یا در زمان مشخص دیگر، به بودجه آنها رسیدگی کند.

■ **چرا بودجه شرکت‌های دولتی بررسی نمی‌شود؟**

این مساله دلایل متعدد دارد از جمله آنکه: دستگاه‌های دولتی (وزارتخانه‌ها و ذیل آنها) از نظر تشکیلاتی تابع وزیر یا بالاترین مقام اجرایی هستند اما شرکت‌های دولتی از نظر تشکیلاتی و صورت‌های مالی تابع تصمیمات مجمع عمومی خود هستند. مجمع شرکت‌ها، بودجه مصوب خود را به سازمان برنامه و بودجه جهت تأیید ارسال می‌کنند و سازمان برنامه نیز (غالباً بدون بررسی کافی) آنها را به مجلس برای تصویب ارسال می‌کند. ارقام درآمد و هزینه این شرکت‌ها عمدتاً تابع هزینه تولید و قیمت کالاهایی است که تولید می‌کنند و چون این درآمدها و هزینه‌ها به صورت روزمره تغییر می‌کنند، بنابراین نمی‌توان در یک نقطه زمانی برای یک سال، ارقام درآمد و هزینه را به صورت دقیق تعیین و تصویب کرد. در واقع صورت طبیعی ارقام آنها دائماً در حال تغییر است و تصویب بودجه آنها مانند تصویب بودجه یک اداره دولتی معنادار نیست. دستگاه‌های دولتی بر اساس سیستم حسابداری دولتی اداره می‌شوند اما شرکت‌های دولتی بر اساس حسابداری بازرگانی فعالیت می‌کنند، دستگاه‌های دولتی تابع قانونی به نام قانون محاسبات عمومی هستند اما شرکت‌های دولتی تابع قانون تجارت و مقررات مالی و معاملاتی مصوب خودشان هستند مگر آن دسته از مقرراتی که در قانون برای شرکت‌های دولتی در نظر گرفته شود و...

از سوی دیگر تأمین هزینه‌های دستگاه‌ها معمولا از محل بودجه دولت است، در حالی که تأمین هزینه شرکت‌ها، غیر از کمک زیانی که برخی شرکت‌های زیان‌ده می‌گیرند، از محل فروش کالاها و خدمات یا اصطلاحاً کاسبی است (در حالی که دستگاه‌های دولتی عمدتاً در حوزه وظایف حاکمیتی دولت فعالیت می‌کنند، شرکت‌های دولتی بنگاهداری می‌کنند). اما مهم‌ترین دلیل عدم بررسی بودجه شرکت‌های دولتی این است که اصولا معیارهای بررسی بودجه شرکت‌ها باید متفاوت از معیارهای دستگاه‌های دولتی مانند وزارتخانه‌ها باشد. هدف ادارات دولتی مانند آموزش‌وپرورش (مدارس)، بهداشت و درمان (بیمارستان‌ها) و... خدمات‌رسانی به مردم است، در حالی که هدف این شرکت‌ها یا ارائه تسهیلات عمومی (مانند آب، برق و گاز) یا تولید انواع کالاهاست، بنابراین معیار خوب کار کردن آنها، حداقل بودن هزینه تولید یا برای برخی میزان سودآوری است. بنابراین برای بررسی هر شرکت باید به دلایل ایجاد آن شرکت و ملاک‌هایی مانند هزینه تولید یا میزان سود و... نگاه کرد. تعیین این معیارها و بررسی آنها در مدت زمان تهیه و بررسی بودجه سالانه امکان‌پذیر نیست و اصولا در طول سال باید چنین بررسی‌ها و نظارت‌هایی انجام شود. حال سؤالی که پیش می‌آید این است که عدم بررسی بودجه این شرکت‌ها در طول سال چه مشکلات و آسیب‌هایی می‌تواند به دنبال داشته باشد؟ به طور خاص اینکه این شرکت‌ها یا سودده هستند یا زیانده. باید مشخص شود چرا این شرکت‌ها نمی‌توانند بیش از سود فعلی، عاید بودجه دولت کنند (سود سهام دولت در این شرکت‌ها تا چه حد منطقی است؟) یا اگر کمک زیان می‌گیرند (بعضی شرکت‌ها سال‌هاست کمک زیان می‌گیرند) به چه دلیل است؟ (دلیل مدیریتی دارد؟ به دلیل فساد است؟ ادامه فعالیت شرکت ضرورتی ندارد و...).

خبر خوب اینکه پس از سال‌ها (در واقع دهه‌ها) و برای شروع کار، در جریان مطالعات و بررسی‌های مقدماتی کمیسیون برنامه و بودجه مجلس درباره لایحه بودجه سال ۱۳۹۸، از ۱۵ شرکت بزرگ شامل شرکت ملی نفت، شرکت ملی گاز، شرکت پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی، سازمان هدفمندکردن یارانه‌ها، توانیر، شرکت پشتیبانی امور دام کشور، بیمه سلامت، بانک مرکزی، بانک ملت، بانک مسکن و... درخواست شد برخی اطلاعات مورد نیاز این کمیسیون را برای بررسی به این کمیسیون ارسال کنند و به دنبال آن برخی شرکت‌ها در این جلسات حاضر شده و اقدام به ارائه اطلاعات و بحث و بررسی درباره کیفیت اداره این شرکت‌ها کردند اما خبر بد اینکه، در همین جلسات نیز برخی شرکت‌ها حاضر به حضور یا ارائه اطلاعات کافی نشدند. به نظر می‌رسد با روند ایجاد شده و مطالبه شکل گرفته و نیز تسریع ناگزیر اقدامات معطوف به اصلاحات ساختاری در دوران کنونی، روند بررسی بودجه شرکت‌های دولتی در مجلس، در سال‌های آتی شدت بیشتری پیدا خواهد کرد.

نما

مجلس ریزهزینه شرکت‌های دولتی را بررسی نمی‌کند

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس با بیان اینکه عدم ورود مجلس به بررسی ریزهزینه شرکت‌های دولتی محل اشکال است، به تسنیم گفت: اگرچه بودجه شرکت‌های دولتی ۳ برابر بودجه عمومی است اما عدد این بودجه مبنا نیست، زیرا نتیجه آن در تلفیق در تراز بودجه عمومی می‌نشیند ولی اینکه مجلس ارقام هزینه‌ای و درآمدی آنها را به صورت ریز بررسی کند تا ببیند امکان کاهش هزینه‌ها یا افزایش درآمد وجود دارد یا خیر، متاسفانه در ساختار بودجه‌ای حال حاضر امکانپذیر نیست. محمدرضا پورابراهیمی در واکنش به اینکه چرا نحوه هزینه‌کرد بودجه این شرکت‌ها شفاف نمی‌شود، افزود: البته نه اینکه امکانپذیر نباشد، بلکه زمان‌بر است؛ بودجه که ۱۵ آذر می‌آید یک ماه در کمیسیون‌ها و تلفیق است و سپس به صحن می‌رسد. اگر بخواهیم صورت‌های مالی آنها را بررسی کنیم ۲ تا ۳ ماه زمان می‌برد. معمولا خلاصه درآمدها و هزینه‌های شرکت‌های دولتی که نتیجه آن سود است در تراز تلفیقی بودجه قرار می‌گیرد و ما این عدد را مبنا فرض می‌کنیم.

بودجه شرکت‌های دولتی در لایحه بودجه ۱۳۹۸

منابع	
درآمدها	۹۳۲,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
اعتبارات هزینه	۲,۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای	۱۴,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
تسهیلات بانکی و دیگر وام‌های داخلی	۷۶,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
وام‌های خارجی	۴۱,۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
دارایی‌های جاری	۴,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
دیگر دریافت‌ها	۸۵,۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
جمع کل	۱,۱۵۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
مصارف	
هزینه‌ها	۸۸۱,۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
مالیات	۴,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
۵۰ درصد سود ویژه	۵,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
سود سهام	۴,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
دیگر حساب‌های تخصیص سود	۰
بازپرداخت تسهیلات بانکی و دیگر وام‌های داخلی	۸۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
بازپرداخت وام‌های خارجی	۱۹,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
وجوه اداره شده	۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
بازپرداخت ودیعه، بدهی‌ها و دیگر پرداخت‌ها	۲۶,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
هزینه‌های سرمایه‌ای	۱۵۲,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
افزایش دارایی‌های جاری	۴,۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
جمع	۱,۱۸۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
کسر می‌شود ذخیره استهلاک منظور در هزینه جاری	۲۴,۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰
جمع کل	۱,۱۵۸,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰

ارقام به تومان است

خودروسازان منتظر ستاد تنظیم بازار نماندند

ایران‌خودرو خودروهایش را گران کرد

خودرو

گروه اقتصادی: تعلل ستاد تنظیم بازار و سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان در اعلام قیمت‌های جدید خودرو، کار را به جایی رسانده که شرکت‌های خودروسازی بویژه ایران‌خودرو و سایپا تصمیم گرفته‌اند قیمت‌های جدید محصولات‌شان را بر اساس ارزیابی‌های خود استخراج و اعلام کنند. به گزارش «وطن امروز»، این دو شرکت در هفته اول دی‌ماه قیمت جدید بالغ بر ۹ خودرو را اعلام کردند تا اینکه روز گذشته گروه صنعتی ایران‌خودرو فهرست قیمت جدید همه محصولات خود را برای دی ۱۳۹۷ اعلام کرد و در دسترس عموم قرار داد. در اعلامیه جدید محصولاتی که با تغییر قیمت همراه شده‌اند شامل خانواده رانا، پژو پارس، پژو ۲۰۶، پژو ۴۰۵ و سمند هستند، البته این شرکت اعلام کرده است بزودی فروش فوری این محصولات را آغاز خواهد کرد. بررسی تغییرات قیمتی محصولات ایران‌خودرو نشان می‌دهد خودروها تا بیش از ۱۰ میلیون تومان افزایش قیمت داشته‌اند.

■ **کارخانه‌دار هم باید ضرر کند**

در همین حال رضا رحمانی، وزیر صنعت، معدن و تجارت درباره تغییرات قیمت خودرو گفت: هدف ما این است تیراژ خودرو افزایش پیدا کند و قیمت خودرو از نرخ بازار آزاد پایین‌تر آید و برنامه و تعهدی که خودروسازان به ما داده‌اند مستلزم این است که بازار سیاه حذف و بازار آزاد هم کنترل شود. وی درباره اینکه قیمت‌های جدید اعلام‌شده خودروها تا چه اندازه واقعی است، اظهار داشت: ما با یک اصولی موضوع را پیگیری می‌کنیم که در نهایت منجر به افزایش تولید، کیفیت، تیراژ و کاهش قیمت بشود که اهداف نهایی ما است. رحمانی تاکید کرد: درباره قیمت اما یک واقعیت موجود در بازار آزاد داریم که باید باشد و تفاوتی بین این قیمت با کارخانه هم هست اما اینکه بگوییم قیمت تمام‌شده پایین یا بالاست، جای بحث دارد و نباید این‌دو را باهم عوض کنیم؛ فعلاً دنبال این هستیم تولید را حفظ کنیم و بویژه از خودروسازان هم برنامه گرفته‌ایم که تیراژ بالا برود و آنان موظف شدند ۸۰ درصد تولید را به تعهدات اختصاص دهند. به سازمان حمایت هم گفته‌ایم این موضوع را جدی بگیرند، حالا ممکن است کارخانه‌دار بگوید شرایط عوض شده اما آنچه از سوی کارخانه به صورت قطعی فروخته شده است، حتما باید به دست خریدار برسد به هرحال کارخانه یک روز سود کرده و یک روز هم زیان می‌دهد.

تغییرات قیمتی محصولات ایران‌خودرو (تومان)

محصول	قیمت آذرماه کارخانه	قیمت دی‌ماه کارخانه	بازار
وانت آریسان	۳۴,۲۰۰,۰۰۰	۳۴,۲۰۰,۰۰۰	۳۵,۹۰۰,۰۰۰
سمند LX سال بنزینی	۳۳,۵۳۵,۰۰۰	۴۳,۵۹۷,۳۰۰	۵۸,۹۰۰,۰۰۰
سمند ال ایکس EF۷	۳۶,۰۸۲,۰۰۰	۴۶,۹۰۸,۱۰۰	۶۱,۳۰۰,۰۰۰
سمند EF۷ دوگانه سوز	۳۶,۶۱۶,۰۰۰	۴۷,۶۰۳,۴۰۰	۶۲,۸۰۰,۰۰۰
سمند سورن ELX	۴۱,۱۰۰,۰۰۰	۴۱,۱۰۰,۰۰۰	۷۴,۳۰۰,۰۰۰
سمند سورن ELX توربو	۴۲,۹۰۰,۰۰۰	۴۲,۹۰۰,۰۰۰	۸۴,۸۰۰,۰۰۰
دنا	۴۶,۹۸۹,۰۰۰	۶۶,۰۰۰,۰۰۰	۸۱,۴۰۰,۰۰۰
دنا پلاس - ۲ ایربگ	۵۳,۱۵۳,۰۰۰	۷۶,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۱,۶۰۰,۰۰۰
دنا پلاس - ۴ ایربگ	۵۳,۲۰۰,۰۰۰	۵۳,۲۰۰,۰۰۰	۱۰۴,۰۰۰,۰۰۰
دنا پلاس توربو - ۲ ایربگ	۸۹,۹۰۰,۰۰۰	۸۹,۹۰۰,۰۰۰	۱۲۰,۲۰۰,۰۰۰
دنا پلاس توربو - ۴ ایربگ	۵۸,۰۰۰,۰۰۰	۵۸,۰۰۰,۰۰۰	۱۲۲,۸۰۰,۰۰۰
پژو ۴۰۵ GLX	۳۲,۹۴۴,۰۰۰	۴۲,۸۲۹,۲۰۰	۵۴,۹۰۰,۰۰۰
پژو ۴۰۵ GLX دوگانه سوز	۳۴,۷۴۵,۰۰۰	۴۵,۱۷۰,۰۰۰	۵۶,۸۰۰,۰۰۰
پژو ۴۰۵ SLX	۳۵,۱۰۵,۰۰۰	۴۵,۶۳۸,۸۰۰	۶۰,۳۰۰,۰۰۰
پژو پارس LX - کد ۱۶	۴۱,۵۰۰,۰۰۰	۴۱,۵۰۰,۰۰۰	۷۶,۷۰۰,۰۰۰
پژو پارس LX - کد ۱۷	۴۱,۷۰۰,۰۰۰	۴۱,۷۰۰,۰۰۰	۷۷,۸۰۰,۰۰۰

محصول	قیمت آذرماه کارخانه	قیمت دی‌ماه کارخانه	بازار
پژو پارس اتوماتیک	۷۶,۷۰۰,۰۰۰	۷۶,۷۰۰,۰۰۰	۸۹,۹۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۷ - دنده‌ای	۴۷,۱۳۰,۰۰۰	۷۰,۰۰۰,۰۰۰	۸۷,۷۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۷ - اتوماتیک	۵۴,۳۰۰,۰۰۰	۵۴,۳۰۰,۰۰۰	۱۰۸,۶۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۷ صندوق‌دار اتوماتیک	۱۰۴,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۴,۰۰۰,۰۰۰	۱۱۶,۵۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۶ - تیپ ۲	۴۷,۱۷۴,۲۰۰	۴۷,۱۷۴,۲۰۰	۵۹,۴۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۶ - تیپ ۵	۴۱,۹۴۲,۰۰۰	۵۴,۵۲۶,۶۰۰	۶۹,۹۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۶ - صندوق‌دار	۴۲,۷۶۳,۰۰۰	۵۵,۵۹۳,۳۰۰	۷۰,۹۰۰,۰۰۰
پژو ۲۰۰۸	۱۱۴,۹۰۰,۰۰۰	۱۱۴,۹۰۰,۰۰۰	۲۲۳,۷۰۰,۰۰۰
رانا	۳۹,۵۰۹,۰۰۰	۵۱,۳۶۰,۰۰۰	۵۹,۹۰۰,۰۰۰
دانگ فنگ H۳۰Cross	۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۷۵,۰۰۰,۰۰۰	۸۹,۹۰۰,۰۰۰
دانگ فنگ S۳۰	۱۴۱,۰۰۰,۰۰۰	۱۴۱,۰۰۰,۰۰۰	۱۴۵,۵۰۰,۰۰۰
رنو تندر پیکاپ	۷۷,۰۰۰,۰۰۰	۷۷,۰۰۰,۰۰۰	۸۱,۸۰۰,۰۰۰
هایما S۵ توربو	۹۸,۶۴۰,۰۰۰	۱۳۸,۰۰۰,۰۰۰	۱۷۱,۸۰۰,۰۰۰
هایما S۷ توربو	۱۰۴,۰۰۰,۰۰۰	۱۰۴,۰۰۰,۰۰۰	۲۰۱,۰۰۰,۰۰۰
پیکاپ دوکابین فوتون	۱۶۳,۰۰۰,۰۰۰	۱۶۳,۰۰۰,۰۰۰	۲۰۴,۴۰۰,۰۰۰
سوزوکی ویتارا اتومات	۲۵۱,۰۰۰,۰۰۰	۲۵۱,۰۰۰,۰۰۰	۲۹۷,۵۰۰,۰۰۰

بنزین

افزایش ۱۵ میلیون لیتری تولید بنزین کشور

مدیرعامل پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس با بیان اینکه فاز سوم این پالایشگاه به بهره‌برداری رسیده است، گفت: با افتتاح این فاز، شروع تولید ۱۲ تا ۱۵ میلیون لیتر بنزین از ۱۹ دی‌ماه رقم خورد. به گزارش ایسنا، محمدعلی دادور با اعلام این خبر اظهار داشت: برای تحقق این امر ۶۰ میلیون دلار علاوه بر فازهای یک و دو و مشترکات فاز ۳ هزینه شده است. وی با بیان اینکه تولید بنزین تا ۱۸ دی در ستاره خلیج‌فارس ۳۰ میلیون لیتر بود، افزود: با راه‌اندازی فاز سوم، میزان تولید بنزین در ستاره طی هفته آینده به ۴۵ میلیون لیتر می‌رسد. به گفته دادور، این پالایشگاه مجاز است میزان گوگرد در بنزین را تا ۱۰ PPM رعایت کند اما میزان گوگرد نیم PPM است.

کشاورزی

رئیس هیأت مدیره اتحادیه مرغ تخم‌گذار:

دولت نهاده‌های انبار کرده را به مرغداران بدهد

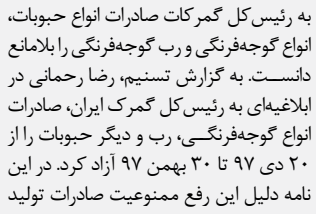

رئیس هیات مدیره اتحادیه مرغ تخم‌گذار استان تهران با بیان اینکه واردات نهاده‌های دام و طیور به دلیل مسائل بانکی دچار مشکل شده، گفت: در صورت ادامه این روند با افت شدید تولید روبه‌رو خواهیم بود. ناصر نبی‌پور در گفت‌وگو با مهر اضافه کرد: واردکننده بخش خصوصی در این حوزه، به دلیل مشکلات بانکی موفق به انجام حواله پول نشده و با وجود آنکه چندین کشتی در بندر است، اجازه تخلیه داده نمی‌شود. نبی‌پور ادامه داد: در پی اختلالات ایجاد شده، قیمت هرکیلوگرم سویا از حدود ۲۲۰۰ تا ۲۳۰۰ تومان به حدود ۳۸۰۰ تا ۴۰۰۰ تومان رسیده بود. همچنین قیمت ذرت حداکثر ۱۲۰۰ تومان بود که این رقم ۱۸ دی در بندر به ۱۳۸۰ تومان رسید. وی با بیان اینکه بسیاری از مرغداران سویا پیدا نمی‌کنند که به مرغ‌های خود بدهند، گفت: قیمت هر کیلوگرم تخم‌مرغ نیز در روزهای اخیر حدود ۱۰۰۰ تومان گران شده و میانگین هر کیلوگرم آن در مرغداری بین ۷۵۰۰ تا ۷۶۰۰ تومان است. وی تاکید کرد: در صورت ادامه این روند باید منتظر افت شدید تولید باشیم، چرا که گله‌هایی که دچار افت می‌شوند حدود ۲ هفته طول می‌کشد به شرایط اولیه بازگردند. نبی‌پور خاطرنشان کرد: انبارهای دولت از نهاده‌های دام و طیور پر است و در جلسه‌ای که با مسؤولان مربوط داشتیم قرار شد هر چه سریع‌تر نهاده را بین تولیدکنندگان توزیع کنند اما تاکنون این اتفاق نیفتاده است.

■■■

صادرات گوجه و حبوبات آزاد شد

وزیر صنعت، معدن و تجارت در نامه‌ای به رئیس کل گمرکات صادرات انواع حبوبات، انواع گوجه‌فرنگی و رب گوجه‌فرنگی را بلامانع دانست. به گزارش تسنیم، رضا رحمانی در ابلاغیه‌ای به رئیس کل گمرک ایران، صادرات انواع گوجه‌فرنگی، رب و دیگر حبوبات را از ۲۰ دی ۹۷ تا ۳۰ بهمن ۹۷ آزاد کرد. در این نامه دلیل این رفع ممنوعیت صادرات تولید مازاد بر نیاز و کاهش تقاضای مردم عنوان شده است. گفتنی است، قیمت هر کیلوگرم گوجه‌فرنگی در بازار تهران تا ۷ هزار تومان به فروش می‌رسد و قیمت رب گوجه‌فرنگی نیز در مقایسه با ماه‌های ابتدای سال حدود ۳ برابر و حبوبات ۲ برابر افزایش یافته است. در این نامه همچنین آمده است صادرات محصولاتی مانند کاغذ بسته‌بندی، تخم‌مرغ خوراکی و غیرخوراکی، پشم خام و نخ الیاف پشمی تابیده شده، پلیه کرم ابریشم ممنوع شده است.

بورس

شرکت «دومان توکان» مجوز بورس نداشت

متهمان «شرکت سرمایه پیشرو دومان توکان» هیچ‌گاه مجوزی از سازمان بورس اوراق بهادار دریافت نکرده‌اند و منشأ تعقیب کیفری آنها، در واقع پیگیری‌ها و شکایت کیفری سازمان بورس بوده است. به گزارش تسنیم، «شرکت سرمایه پیشرو دومان توکان» و مدیران آن در بازار سرمایه کشور، بدون داشتن مجوز از بانک مرکزی یا سازمان بورس و اوراق بهادار و برخلاف قوانین و مقررات کشور و با ارسال پیامک‌های انبوه و بیان وعده پرداخت سودهای گزاف برای سرمایه‌گذاری، اقدام به جذب سپرده نقدی از مردم در قالب انعقاد قرارداد مشارکت مدنی کرده‌اند.